

Sygn. akt **III AUa 630/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Goss-Kokot

Sędziowie: Marta Sawińska

(del.) Roman Walewski

Protokolant: Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2020 r. w Poznaniu

sprawy **Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanych: M. C., H. G., Z. J. (1)

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek apelacji Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 5 marca 2019 r. sygn. akt VII U 2345/17

1. oddala apelację;
2. zasądza od odwołującej spółki na rzecz pozwanego kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Roman Walewski	Dorota Goss-Kokot	Marta Sawińska
----------------	-------------------	----------------

UZASADNIENIE

Decyzją z 05.05.2017 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie art. 6 ust. 1 pkt. 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt. 2, art. 36 ust. 1, 2, 4, 11 oraz art. 83 ust. 1 pkt. 1 i 3 i art. 68 ust. 1 pkt. 1 lit. a i c ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 81 ust. 1, 6 ustawy z 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz art. 58 § 1 i 2 ustawy z 23.04.1964r. – Kodeks cywilny stwierdził, że **H. G.** jako osoba wykonująca pracę w charakterze zleceniobiorcy u płatnika składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 13.07.2012 r. do 30.09.2015 r.,

2) podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz podstawa wymiaru i wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie umowy zlecenia wynosi kwoty wskazane w tabeli zawartej w ww. decyzji,

3) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 01.10.2015 r. do 31.12.2015 r.

Decyzją z 05.05.2017 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na tej samej podstawie prawnej stwierdził, że **M. C.** jako osoba wykonująca pracę w charakterze zleceniobiorcy u płatnika składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 07.06.2012r. do 31.12.2015 r.,

2) podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz podstawa wymiaru i wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie umowy zlecenia wynosi kwoty wskazane w tabeli zawartej w ww. decyzji.

Decyzją z 05.05.2017 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na tej samej podstawie prawnej stwierdził, że **Z. J. (1)** jako osoba wykonująca pracę w charakterze zleceniobiorcy u płatnika składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o.:

1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 05.01.2013 r. do 30.06.2014 r.,

2) podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz podstawa wymiaru i wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie umowy zlecenia wynosi kwoty wskazane w tabeli zawartej w ww. decyzji.

Od powyższych decyzji **odwołania** złożył płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. w P..

Sprawę dotyczącą ubezpieczonej H. G. zarejestrowano pod sygnaturą VII U 2406/17, sprawę dotyczącą ubezpieczonego M. C. zarejestrowano pod sygnaturą VII U 2353/17. Sąd zarządził w 09.11.2017 r. połączenie tych spraw do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VII U 2345/17 dotyczącą ubezpieczonego Z. J. (1) z uwagi na fakt, iż sprawy te pozostają w związku.

Wyrokiem z 05.03.2019 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu (sygn. VII U 2345/17) oddalił odwołania od decyzji z 05.05.2017r. nr (...), (...) i (...) (pkt 1,2,3 wyroku) oraz zasądził od odwołującej spółki na rzecz organu rentowego kwotę 9000 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w sprawie (pkt 4 wyroku).

Postanowieniem z 25.03.2019 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu uzupełnił wyrok z 05.03.2019 r. poprzez dodanie pkt 5, w którym przyznał radcy prawnemu D. C. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 450 zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla odwołującej spółki.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. w P. powstało w 1997r., a w 2001 r. zostało wpisane do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Początkowo współnikiem spółki był (...) oraz jej następca prawny, a następnie: (...) oraz (...) sp. z o.o. Obecnie dominującym współnikiem jest (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. (gdzie współnikami i członkami zarządu są A. W. i S. W.).

Członkiem rady nadzorczej odwołującej spółki jest A. W..

Płatnik składek przejął w trybie art. 23⁽¹⁾k.p. część pracowników (...)w P., którzy zajmowali się usługami związanymi z ochroną, sprzątaniami, pracami porządkowymi.

Przedmiotem działalności gospodarczej prowadzonej przez płatnika są usługi w zakresie ochrony i sprzątania, wykonywane na terenie całego kraju.

Przedsiębiorstwo Usługowe (...) jest osobowo i kapitałowo powiązane ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L., która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług sprzątania. Wspólnikami (...) sp. z o. o, z siedzibą w L. są A. W. i S. W., a w spornym okresie A. W. była także prezesem zarządu tej spółki.

Przedsiębiorstwo Usługowe (...) jest osobowo i kapitałowo powiązane również ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług ochrony.

Odwołująca spółka realizuje swoje usługi w ramach konsorcjum spółek. Umowy konsorcjalne zawierane są z zamiarem ubiegania się o zamówienia publiczne. Celem konsorcjum jest uzyskanie zamówienia publicznego i następnie realizowanie umowy zawartej z zamawiającym. Usługi są świadczone przez płatnika razem z innymi konsorcjantami.

W dniu 01.10.2012 r. Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. zawarło z (...) S.A. z siedzibą w P. umowę dotyczącą świadczenia usług kompleksowego utrzymania czystości wewnątrz i na zewnątrz budynków oraz wykonywania innych prac gospodarczych i usługowych związanych z funkcjonowaniem elektrociepłowni na terenie (...) i (...) w P..

W tym samym dniu pomiędzy spółkami: Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez M. J.), (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez A. W.) i (...) sp. z o.o. (reprezentowaną przez A. W. lub S. W.) została zawarta umowa konsorcjalna nr (...) dotycząca obsługi umowy z (...) S.A. z 01.10.2012r. Odwołująca spółka stała się liderem konsorcjum.

Czynności stanowiące realizację umowy z zamawiającym były wykonywane przez zleceniobiorców. Płatnik składek zawierał umowy zlecenia dotyczące sprzątania i ochrony mienia, z tytułu których zleceniobiorcy byli zgłaszani tylko do ubezpieczenia zdrowotnego (umowy te były określane przez płatnika mianem „umów podstawowych”). Jednocześnie na ten sam okres z tymi samymi osobami zawierana była przez podmiot powiązany z płatnikiem (tu: (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o.) tzw. „umowa wspierająca”, dotycząca także usług sprzątania i ochrony mienia. Z tytułu „umowy wspierającej” następowało zgłoszenie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, przy czym podstawa wymiaru składek była bardzo niska (stanowiła zwykle w skali miesiąca stawkę za jedną godzinę lub jeden dzień pracy, a wynagrodzenie z tytułu umowy podstawowej przekraczało tę kwotę kilkadziesiąt razy). Istniał także mechanizm odwrotny, polegający na zawieraniu przez płatnika „umów wspierających”, a przez podmiot z nim powiązany „umów podstawowych”.

Podpisanie obydwu umów było warunkiem rozpoczęcia pracy.

Wykonywanie obu umów następowało poprzez realizację tych samych obowiązków - w tym samym miejscu i czasie, bez podziału czynności dla poszczególnych zleceniodawców. Czynności zleceniobiorców z obu umów nadzorowała jedna osoba wyznaczona przez jedną ze spółek.

W okresie od 13.07.2012r. do 31.12.2015r. płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nieprzerwanie zawierał z ubezpieczoną **H. G.** umowy zlecenia, których przedmiotem było sprzątanie zleconego mienia.

Z tego tytułu ubezpieczona została zgłoszona tylko do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie do 30.09.2015r. Wynagrodzenie ubezpieczonej H. G. wynosiło 7,00 zł brutto za godzinę (umowa z 13.07.2012r. zawarta na okres od 13.07.2012r. do 30.11.2012r., umowa z 01.12.2012r. zawarta na okres od 01.12.2012r. do 31.12.2012r., umowa z 01.01.2013r. zawarta na okres od 01.01.2013r. do 31.12.2013r., umowa z 01.01.2014r. zawarta na okres od 01.01.2014r. do 31.08.2014r., umowa z 01.09.2014r. zawarta na okres od 1.09.2014r. do 31.12.2014r., umowa z 01.01.2015r. zawarta na okres od 1.01.2015r. do 31.12.2015r.). W § 9 umowy z 01.01.2014r. wskazano, że zleceniobiorca oświadczał, że został

poinformowany o wszystkich skutkach prawnych wynikających z faktu zawarcia umowy cywilnoprawnej oraz że jego świadomym celem i zamierzonym działaniem było zawarcie niniejszej umowy zlecenia oraz że został pouczony, że zawarta umowa zlecenia nie rodzi innych skutków wynikających z przepisów kodeksu pracy.

W tym samym okresie z ubezpieczoną zawierała umowy zlecenia spółka (...) sp. z o.o., także dotyczące sprzątnięcia zleconego mienia.

Z tego tytułu do 30.09.2015 r. ubezpieczona została zgłoszona przez (...) sp. z o.o. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Wynagrodzenie ubezpieczonej H. G. wynosiło 7,00 zł brutto za godzinę (umowa z 01.04.2012r. zawarta na okres od 1.04.2012r. do 30.11.2012r., umowa z 01.12.2012r. zawarta na okres od 01.12.2012r. do 31.12.2012r., umowa z 01.01.2013r. zawarta na okres od 01.01.2013r. do 31.12.2013r.) a od aneksu z 01.02.2013 r. do umowy zlecenia z 01.01.2013 r. 7,50 zł brutto za godzinę (także: umowa z 01.01.2014r. zawarta na okres od 01.01.2014r. do 31.03.2014r., umowa z 01.04.2014r. zawarta na okres od 01.04.2014r. do 31.08.2014r., umowa z 01.09.2014r. zawarta na okres od 01.09.2014r. do 31.12.2014r., umowa z 01.01.2015r. zawarta na okres od 01.01.2015r. do 30.06.2015r., umowa z 01.07.2015r. zawarta na okres od 01.07.2015r. do 31.12.2015r.).

W rzeczywistości ubezpieczona z tytułu umów zawieranych z odwołującą spółką uzyskiwała dużo wyższe wynagrodzenie, niż w przypadku umów ze spółką (...) sp. z o.o.

Płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. za okres od sierpnia 2012 r. do października 2015r. deklarował składki od przychodów uzyskanych przez ubezpieczoną w okresie od lipca 2012 r. do września 2015 r. tylko do ubezpieczenia zdrowotnego. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne wynosiła:

- 08/2012r. – 1218,00 zł
- 09/2012r. – 819,00 zł
- 10/2012r. – 735,00 zł
- 11/2012r. – 1183,00 zł
- 12/2012r. – 777,00 zł
- 01/2013r. – 0,00 zł
- 02/2013r. – 938,00 zł
- 03/2013r. – 826,00 zł
- 04/2013r. – 980,00 zł
- 05/2013r. – 777,00 zł
- 06/2013r. – 791,00 zł
- 07/2013r. – 784,00 zł
- 08/2013r. – 966,00 zł
- 09/2013r. – 910,00 zł
- 10/2013r. – 882,00 zł
- 11/2013r. – 917,00 zł

- 12/2013r. - 749,00 zł
- 01/2014r. - 798,00 zł
- 02/2014r. - 966,00 zł
- 03/2014r. - 770,00 zł
- 04/2014r. - 812,00 zł
- 05/2014r. - 812,00 zł
- 06/2014r. - 833,00 zł
- 07/2014r. - 770,00 zł
- 08/2014r. - 1015,00 zł
- 09/2014r. - 10,50 zł
- 10/2014r. - 1162,00 zł
- 11/2014r. - 1071,00 zł
- 12/2014r. - 770,00 zł
- 01/2015r. - 700,00 zł
- 02/2015r. - 644,00 zł
- 03/2015r. - 56,00 zł
- 04/2015r. - 56,00 zł
- 05/2015r. - 56,00 zł
- 06/2015r. - 56,00 zł
- 07/2015r. - 70,00 zł
- 08/2015r. - 56,00 zł
- 09/2015r. - 56,00 zł
- 10/2015r. - 56,00 zł.

Płatnik składek (...) sp. z o.o. za okres od sierpnia 2012 r. do października 2015r. deklaruje składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie zdrowotne od przychodów uzyskanych przez ubezpieczoną w okresie od lipca 2012 r. do września 2015 r. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe wynosiła:

- od 08/2012 r. do 01/2013r. po 105,00 zł miesięcznie
- 02/2013r. - 70,00 zł
- od 03/2013r. do 04/2013r. po 75,00 zł miesięcznie
- 05/2013r. - 112,50 zł

- od 06/2013r. do 12/2014r. po 75 zł miesięcznie
- od 01/2015r. do 02/2015r. po 60,00 zł miesięcznie
- 03/2015r. – 735,00 zł
- 04/2015r. – 862,50 zł
- 05/2015r. – 855,00 zł
- 06/2015r. – 840,00 zł
- 07/2015r. – 765,00 zł
- 08/2015r. – 1740,00 zł
- 09/2015r. – 2085,00zł
- 10/2015r. – 2130,00 zł.

Od października 2015r. do grudnia 2015r. ubezpieczona była zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego przez (...) sp. z o.o., a przez odwołującą spółkę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego.

Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne u płatnika (...) sp. z o.o. wynosiła:

11/2015 – 2100 zł

12/2015 – 1980,00 zł.

Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe u płatnika Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. wynosiła:

11/2015 – 56,00 zł

12/2015 – 70,00 zł.

Ubezpieczona H. G. wykonywała pracę na terenie E. w P., a następnie także na innych obiektach. Przedmiot obu umów pokrywał się. Obowiązki niczym się nie różniły. Ubezpieczona w ramach obu umów sprzątała w tym samym czasie te same obiekty i nie potrafiła tych umów rozgraniczyć. Czas pracy był liczony łącznie dla obu umów. Nie było podziału, jakie czynności mają być wykonane dla danego zleceniodawcy. Ubezpieczona podpisywała jedną listę obecności, która stanowiła podstawę do sporządzenia rachunków i wypłaty wynagrodzenia. Obowiązywał jeden grafik. Nadzorowaniem prac i wydawaniem poleceń w ramach obu umów zlecenia zajmowała się jedna osoba - przełożonym ubezpieczonej był J. K.. Ubezpieczona została zaopatrzona w jeden strój roboczy, sprzęt i środki czystości.

W okresie od 07.06.2012r. do 31.12.2015r. płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nieprzerwanie zawierał z ubezpieczonym **M. C.** umowy zlecenia, których przedmiotem było świadczenie usług ochrony zleconego mienia.

Z tego tytułu ubezpieczony został zgłoszony tylko do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 07.06.2012r. do 31.12.2015r. Wynagrodzenie ubezpieczonego M. C. wynosiło 7,00 zł brutto za godzinę (umowa z 07.06.2012r. zawarta na okres od 7.06.2012r. do 31.12.2012r., umowa z 01.01.2013r. zawarta na okres od 01.01.2013r. do 31.12.2013r.), a od 01.01.2014 6,50 zł brutto za godzinę (umowa z 01.01.2014r. zawarta na okres od 01.01.2014r. do 31.03.2014r., umowa z 01.04.2014r. zawarta na okres od 01.04.2014r. do 30.04.2014r., (umowa z 01.05.2014r. zawarta na okres od 01.05.2014r. do 31.12.2014r.). W § 9 umowy z 01.01.2014r., 01.04.2014r. wskazano, że zleceniobiorca oświadczał, że został poinformowany o wszystkich skutkach prawnych wynikających z faktu zawarcia umowy cywilnoprawnej oraz

że jego świadomym celem i zamierzonym działaniem było zawarcie niniejszej umowy zlecenia oraz że został pouczony, że zawarta umowa zlecenia nie rodzi innych skutków wynikających z przepisów kodeksu pracy.

W tym samym okresie z ubezpieczonym M. C. zawierała umowy zlecenia spółka (...) sp. z o.o., także dotyczące świadczenia usług ochrony.

Z tego tytułu do 31.12.2015 r. ubezpieczony M. C. został zgłoszony przez (...) sp. z o.o. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Wynagrodzenie ubezpieczonego wynosiło 104,00 zł brutto.

Ubezpieczony z tytułu umów zawieranych z odwołującą spółką uzyskiwał dużo wyższe wynagrodzenie niż w przypadku umów ze spółką (...) sp. z o.o.

Płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. za okres od lipca 2012 r. do grudnia 2015r. deklarował składki od przychodów uzyskanych przez ubezpieczonego tylko do ubezpieczenia zdrowotnego. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne wynosiła:

- 07/2012r. – 1400,00 zł
- 08/2012r. – 1316,00 zł
- 09/2012r. – 1484,00 zł
- 10/2012r. – 1568,00 zł
- 11/2012r. – 1484,00 zł
- 12/2012r. – 1736,00 zł
- 01/2013r. – 1736,00 zł
- 02/2013r. – 1400,00 zł
- 03/2013r. – 1316,00 zł
- 04/2013r. – 1568,00 zł
- 05/2013r. – 1568,00 zł
- 06/2013r. – 1484,00 zł
- 07/2013r. – 1400,00 zł
- 08/2013r. – 1148,00 zł
- 09/2013r. – 1400,00 zł
- 10/2013r. – 1484,00 zł
- 11/2013r. – 1568,00 zł
- 12/2013r. – 1400,00 zł
- 01/2014r. – 1568,00 zł
- 02/2014r. – 988,00 zł

- 03/2014r. – 1144,00 zł
- 04/2014r. – 1300,00 zł
- 05/2014r. – 676,00 zł
- 06/2014r. – 1300,00 zł
- 07/2014r. – 1352,00 zł
- 08/2014r. – 624,00 zł
- 09/2014r. – 1508,00 zł
- 10/2014r. – 1248,00 zł
- 11/2014r. – 1248,00 zł
- 12/2014r. – 1404,00 zł
- 01/2015r. – 1404,00 zł
- 02/2015r. – 1508,00 zł
- 03/2015r. – 1144,00 zł
- 04/2015r. – 1300,00 zł
- 05/2015r. – 1456,00 zł
- 06/2015r. – 1456,00 zł
- 07/2015r. – 1560,00 zł
- 08/2015r. – 520,00 zł
- 09/2015r. – 1508,00 zł
- 10/2015r. – 1144,00 zł
- 11/2015r. – 936,00 zł
- 12/2015r. – 1404,00 zł.

Płatnik składek (...) sp. z o.o. za okres od lipca 2012 r. do grudnia 2015r. deklarował składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie zdrowotne od przychodów uzyskanych przez ubezpieczonego M. C. wynoszących 104,00 zł miesięcznie brutto.

Ubezpieczony M. C. wykonywał obie umowy zlecenia na terenie obiektu (...) przy ul. (...) w P., (...) na ul. (...) w P. oraz w (...) na ul. (...) w P.. Zadaniem ubezpieczonego była ochrona terenu. Przedmiot obu umów pokrywał się. Obowiązki niczym się nie różniły. Ubezpieczony nie wykonywał odrębnych zadań dla żadnej z tych dwóch umów. Warunkiem podjęcia pracy było podpisanie dwóch umów. Nie było możliwości wyboru umowy i oskładkowania. Przełożonym ubezpieczonego był S. R..

W okresie od 05.01.2013r. do 30.06.2014r. płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nieprzerwanie zawierał z ubezpieczonym **Z. J. (1)** umowy zlecenia, których przedmiotem było świadczenie usług ochrony.

Z tego tytułu ubezpieczony Z. J. (1) został zgłoszony tylko do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 05.01.2013r. do 30.06.2014r. Wynagrodzenie ubezpieczonego Z. J. (1) wynosiło 7,80 zł brutto za godzinę (umowa z 05.01.2013r. zawarta na okres od 05.01.2013r. do 30.06.2013r., umowa z 01.07.2013r. zawarta na okres od 01.07.2013r. do 30.06.2014r.).

W § 9 umowy z 01.07.2013r. wskazano, że zleceniobiorca oświadczał, że został poinformowany o wszystkich skutkach prawnych wynikających z faktu zawarcia umowy cywilnoprawnej oraz że jego świadomym celem i zamierzonym działaniem było zawarcie niniejszej umowy zlecenia oraz że został pouczony, że zawarta umowa zlecenia nie rodzi innych skutków wynikających z przepisów kodeksu pracy.

W tym samym okresie z ubezpieczonym Z. J. (1) zawierała umowy zlecenia spółka (...) sp. z o.o., także dotyczące świadczenia usług ochrony.

Z tego tytułu do 30.06.2014 r. ubezpieczony został zgłoszony przez (...) sp. z o.o. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Wynagrodzenie ubezpieczonego wynosiło 93,60 zł brutto (umowa z 05.01.2013r. zawarta na okres od 05.01.2013r. do 30.06.2013r., umowa z 01.07.2013r. zawarta na okres od 01.07.2013r. do 30.06.2014r.).

Ubezpieczony Z. J. (1) z tytułu umów zawieranych z odwołującą spółką uzyskiwał dużo wyższe wynagrodzenie, niż w przypadku umów ze spółką (...) sp. z o.o.

Płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. za okres od lutego 2013 r. do lipca 2014r. deklarował składki od przychodów uzyskanych przez ubezpieczonego tylko do ubezpieczenia zdrowotnego. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne wynosiła:

- 02/2013r. – 2059,20 zł
- 03/2013r. – 1591,20 zł
- 04/2013r. – 1404,00 zł
- 05/2013r. – 2246,40 zł
- 06/2013r. – 2152,80 zł
- 07/2013r. – 2152,80 zł
- 08/2013r. – 1872,00 zł
- 09/2013r. – 1684,80 zł
- 10/2013r. – 468,00 zł
- od 11/2013r. do 02/2014r. – po 1778,40 zł miesięcznie
- 03/2014r. – 1591,20 zł
- 04/2014r. – 1778,40 zł
- od 05/2014r. do 07/2014r. – po 1872,00 zł miesięcznie.

Płatnik składek (...) sp. z o.o. za okres od lutego 2013 r. do lipca 2014r. deklarował składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie zdrowotne od przychodów uzyskanych przez ubezpieczonego Z. J. (1) wynoszących 93,60 zł miesięcznie brutto.

Ubezpieczony Z. J. (1) wykonywał obie umowy zlecenia m.in. na terenie ujęcia wody D. (obiekty A.), gdzie jego zadaniem była ochrona terenu przed kradzieżami i dewastacjami. Przedmiot obu umów pokrywał się. Obowiązki niczym się nie różniły. Ubezpieczony wykonywał patrole samochodowe. Nie wykonywał odrębnych zadań dla żadnej z tych dwóch umów. Obowiązywał jeden grafik, a warunkiem podjęcia pracy było podpisanie dwóch umów. Nie było możliwości wyboru umowy. Sprzęt i umundurowanie zapewniała wyłącznie (...) sp. z o.o. Przełożonym ubezpieczonego był J. N. (1).

Ubezpieczeni w okresach objętych decyzjami organu rentowego pobierali świadczenia emerytalne.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji wydał zaskarżony wyrok, w którym oddalił odwołania (pkt 1, 2 i 3 wyroku) Przedsiębiorstwa Usługowego (...) spółki z o.o. z siedzibą w P., zasądził od odwołującej spółki na rzecz organu rentowego kwotę 9000 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w sprawie (pkt 4 wyroku) oraz przyznał radcy prawnemu D. C. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 450 zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla odwołującej spółki (pkt 5 wyroku).

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd I instancji stwierdził, że celem umów zlecenia zawieranych przez płatnika oraz podmioty z nim powiązane było upozorowanie zbiegu tytułów do ubezpieczeń społecznych, a w konsekwencji obniżenie składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu wykonywania przez ubezpieczonych umów zlecenia. W ocenie Sądu Okręgowego nie istniała potrzeba zawierania oddzielnych umów, a sami ubezpieczeni nie potrafili tych umów rozdzielić. Ubezpieczeni wykonywali usługi sprzątania oraz ochrony mienia na tych samych obiektach, używali tego samego sprzętu, środków czystości i odzieży, które otrzymywali od jednego ze zleceniodawców. Tak ukształtowanych obowiązków nie można było więc rozdzielić. Odwołująca spółka w żaden sposób nie wykazała, że istniała realna potrzeba zawierania umów „podstawowych” i „wspierających”.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił odwołania Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. o.o.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł odwołujący Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie:

I. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego:

1. skutkujące błędnym uznaniem, że stan faktyczny sprawy pozostał bezsporny pomiędzy stronami podczas gdy:
 - zdaniem organu rentowego drugi tytuł do objęcia ubezpieczeniami społecznymi był pozorny lub fikcyjny, natomiast zdaniem odwołującej umowy były faktycznie wykonywane,
 - zdaniem organu rentowego nie było różnic między przedmiotem i sposobem wykonywania czynności z tytułu obu umów zlecenia, natomiast zdaniem odwołującej umowy zlecenia były odrębnymi stosunkami cywilnoprawnymi, zatem wbrew twierdzeniu sądu, stan faktyczny pomiędzy stronami pozostaje sporny,
2. skutkujące błędnym uznaniem, że w toku postępowania dowodowego nie wykazano różnic między przedmiotem i sposobem wykonywania obu umów zlecenia na rzecz odwołującej i (...) sp. z o.o., pomimo, że z uznanych za wiarygodne zeznań świadka J. N. (1) i przesłuchanego za odwołującą J. N. (2) oraz ubezpieczonych wynika szereg okoliczności wskazujących na odrębności między wykonywaniem dwóch umów,
3. skutkujące błędnym uznaniem, że warunkiem podjęcia pracy było zawarcie dwóch umów zlecenia, a ubezpieczeni nie wiedzieli o fakcie, że druga z umów zlecenia zawarta z drugim z konsorcjantów nie będzie oskładkowana i nie mieli możliwości wyboru podstawy wymiaru składek, pomimo, że z uznanych za wiarygodne zeznań świadka J. N. (1) i przesłuchanego za odwołującą J. N. (2), a także samego ubezpieczonego wynika, że ubezpieczeni byli informowani przed podpisaniem umów, że tylko jedna będzie oskładkowana i godzili się na to oraz nie składali wniosku o objęcie ich ubezpieczeniami społecznymi,

4. skutkujące błędnym uznaniem, że doszło do pozornego stworzenia dwóch tytułów ubezpieczeń i tym samym upozorowania zbiegu tych tytułów, podczas gdy organ rentowy nie wykazał w żaden sposób, że przez ubezpieczonego była wykonywana tylko jedna z umów, a z zeznań świadka J. N. (1) i samego ubezpieczonego wynika, że umowy te były rzeczywiście wykonywane,

II. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzeniem uzasadnienia niezgodnie z wymogami przewidzianymi przez przepisy prawa, w szczególności poprzez zbyt daleką ogólność uzasadnienia tj.;

1. zbyt abstrakcyjne, ogólne wskazanie materiału dowodowego, na podstawie którego sąd ustalił stan faktyczny, albowiem protokół kontroli organu rentowego jest obszernym dokumentem (ok. 500 stron) i odwołująca nie ma obiektywnej możliwości odszukania podstawy poczynionych przez sąd ustaleń, a co za tym idzie takie ogólne sformułowanie utrudnia, czy wręcz uniemożliwia kontrolę dokonanych przez sąd ustaleń, w tym w szczególności kontrolę instancyjną,

2. posługiwanie się przez sąd zwrotami nieostrymi, ocennymi, ogólnymi jak „wynagrodzenie było znacznie niższe”, pomimo możliwości określenia takich wartości w sposób konkretny – w liczbach, a co za tym idzie, niemożność kontroli poprawności dokonanych przez sąd ustaleń, a zatem także uniemożliwienie dokonania kontroli instancyjnej i weryfikacji przez strony poprawności orzeczenia.

III. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

3. art. 9 ust. 2 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędne zastosowanie, prowadzące do uznania, że przychód ze stosunku prawnego łączącego ubezpieczonego z odwołującą, a także przychód uzyskany przez ubezpieczonego z tytułu stosunku prawnego łączącego go z (...) konsorcjantem odwołującej – nie mogą być uznane za odrębne tytuły ubezpieczenia w rozumieniu tego artykułu, podczas gdy z wykładni rzeczonoego przepisu wynika, że objęcie wcześniejszym, obowiązkowym tytułem do ubezpieczenia i niekorzystanie przez ubezpieczonego z możliwości dobrowolnego objęcia ubezpieczeniami z tytułu powstałego później, skutkuje objęciem go obowiązkowymi ubezpieczeniami jedynie z tytułu powstałego wcześniej, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie;

4. art. 217 Konstytucji RP w zw. z art. 58 § 1 k.c. przez ich błędne zastosowanie prowadzące do uznania, że umowa zlecenia z (...) była nieważna jako zawarta z naruszeniem zasad współzycia społecznego i z obejściem prawa, w konsekwencji czego ubezpieczony miał wykonywać tylko jedną umowę zlecenia - na rzecz odwołującej – zawartą za pomocą dwóch dokumentów, a podstawę wymiaru składek powinien stanowić łączny dochód z obu umów, podczas gdy:

- przepisy art. 58 § 1 i 2 k.c. nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ przepisy k.c. mogą być stosowane w ubezpieczeniach społecznych jedynie gdy ustawa wyraźnie do nich odsyła, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca,
- wyprowadzona z tego przepisu koncepcja tzw. „pomijania osobowości prawnej” czy „odpowiedzialności przebijającej”, nie tylko nie przyjęła się w polskim porządku prawnym, ale również nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ ubezpieczony zawierał umowy z faktycznie działającymi w obrocie spółkami, które wspólnie realizowały jeden cel gospodarczy wynikający z umowy konsorcjalnej, a nie były, wbrew twierdzeniom sądu, tworzone na potrzeby zawarcia dwóch umów zlecenia;

5. art. 8 k.p.a. w zw. z art. 11 k.p.a. przez ich błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że działanie organu rentowego, który zmienił dokonywaną wykładnię art. 9 ust. 2 ustawy systemowej, nie naruszyło zasady zaufania odwołującej do władzy publicznej ze względu na brak tożsamości organu wydającego decyzję w niniejszej sprawie oraz organu, który wydał w 2009 r. decyzję w sprawach powiązanej z odwołującą spółki – (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. w analogicznych stanach faktycznych, w których to decyzjach dokonał wykładni, zgodnie z którą postępowała

odwołująca, podczas gdy organem w obu przypadkach był Prezes ZUS działający za pośrednictwem dyrektorów oddziałów terenowych ZUS;

6. naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji RP przez prowadzenie postępowania sądowego niniejszej sprawie w sposób stronniczy, co przejawiało się w:

- dopuszczeniu przez sąd wszystkich dowodów zawnioskowanych przez organ rentowy przy jednoczesnym oddalaniu lub nie daniu wiary kluczowym wnioskowi dowodowym odwołującej lub uznanie przez sąd I instancji dowodów jako niewiarygodne,
- obowiązaniu pełnomocnika odwołującej do przeformułowania pytań do świadków, że względu na rzekomy sugerujący charakter przy jednoczesnym oddalaniu wniosku odwołującej o uchylenie pytania organu rentowego sugerującego odpowiedź co w efekcie skutkuje nieważnością postępowania na podstawie określonej art. 379 pkt 5 k.p.c.

Wskazując na powyższe zarzuty odwołująca spółka wniosła:

1. o zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez uwzględnienie odwołania płatnika i stwierdzenie, że przychód uzyskany przez uwzględnienie odwołania płatnika i stwierdzenie, że ubezpieczony nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresie od sierpnia 2012 r. do grudnia 2015 r.
2. o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych,

ewentualnie

3. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Organ rentowy złożył odpowiedź na apelację odwołującej, w której wniósł o oddalenie apelacji odwołującej oraz o zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed sądem drugiej instancji według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Wniesioną przez odwołującą spółkę apelację uznać należy za bezzasadną.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób staranny, nieuchybiający zasadzie swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody Sąd I instancji oceniał wszechstronnie, tj. wiarygodność i moc poszczególnych dowodów oceniona została w odniesieniu do całokształtu pozostałych dowodów. Sąd I instancji dokonał ustalenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie i Sąd Apelacyjny podstawę faktyczną wyroku w pełni podziela. Sąd Apelacyjny zaaprobował ustalenia i ocenę prawną Sądu Okręgowego.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było rozstrzygnięcie, czy organ rentowy zasadnie ustalił okoliczności związane z podleganiem obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez ubezpieczonych H. G., Z. J. (2) i M. C. z tytułu wykonywania umów zlecenia u płatnika, a także, czy prawidłowo obliczył podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia umów zlecenia u płatnika, a także, czy prawidłowo obliczył podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne.

Przechodząc w pierwszej kolejności do wskazania materialnoprawnej podstawy rozstrzygnięcia, przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 4 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Obowiązkowo ubezpieczeniu

wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Z kolei zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10 ustawy, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 2c i 7 (art. 9 ust. 2c został dodany ustawą z 23.10.2014 r., która weszła w życie 01.01.2016 r. - nie dotyczy zatem spornego w niniejszej sprawie okresu).

Sąd Apelacyjny zaznacza, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że Przedsiębiorstwo Usługowe (...) jest osobowo i kapitałowo powiązane ze spółką (...) sp. z o.o. w L., która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług sprzątnięcia. (...) sp. z o.o., z siedzibą w L. są A. W. i S. W., a w spornym okresie A. W. była także prezesem zarządu tej spółki. Przedsiębiorstwo Usługowe (...) jest osobowo i kapitałowo powiązane również ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług ochrony. Odwołująca spółka realizuje swoje usługi w ramach konsorcjum spółek.

W ocenie Sądu Apelacyjnego należy przypomnieć również, że w okresie od 13.07.2012r. do 31.12.2015r. płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nieprzerwanie zawierał z ubezpieczoną H. G. umowy zlecenia, których przedmiotem było sprzątnięcie zleconego mienia. W tym samym okresie z ubezpieczoną zawierała umowy zlecenia spółka (...) sp. z o.o., także dotyczące sprzątnięcia zleconego mienia. Ubezpieczona H. G. wykonywała pracę na terenie (...) w P., a następnie także na innych obiektach. Przedmiot obu umów pokrywał się, a obowiązki niczym się nie różniły. Ubezpieczona w ramach obu umów sprzątała w tym samym czasie te same obiekty i nie potrafiła tych umów rozgraniczyć, natomiast czas pracy był liczony łącznie dla obu umów, nie było też podziału, jakie czynności mają być wykonane dla danego zleceniodawcy. Ubezpieczona podpisywała jedną listę obecności, która stanowiła podstawę do sporządzenia rachunków i wypłaty wynagrodzenia, obowiązywał również jeden grafik. Nadzorowaniem prac i wydawaniem poleceń w ramach obu umów zlecenia zajmowała się jedna osoba. Ubezpieczona została zaopatrzona w jeden strój roboczy, sprzęt i środki czystości.

W okresie od 7.06.2012r. do 31.12.2015r. płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nieprzerwanie zawierał z ubezpieczonym M. C. umowy zlecenia, których przedmiotem było świadczenie usług ochrony zleconego mienia. W tym samym okresie z ubezpieczonym M. C. zawierała umowy zlecenia spółka (...) sp. z o.o., także dotyczące świadczenia usług ochrony. Ubezpieczony M. C. wykonywał obie umowy zlecenia na terenie obiektu (...) przy ul. (...) w P., (...) na ul. (...) w P. oraz w (...) na ul. (...) w P.. Zadaniem ubezpieczonego była ochrona terenu, a przedmiot obu umów pokrywał się, obowiązki niczym się nie różniły. Ubezpieczony nie wykonywał odrębnych zadań dla żadnej z tych dwóch umów, a warunkiem podjęcia pracy było podpisanie dwóch umów. Nie było możliwości wyboru umowy i oskładkowania.

W okresie od 05.01.2013r. do 30.06.2014r. płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nieprzerwanie zawierał z ubezpieczonym Z. J. (1) umowy zlecenia, których przedmiotem było świadczenie usług ochrony, w tym samym okresie z ubezpieczonym Z. J. (1) zawierała umowy zlecenia spółka (...) sp. z o.o., także dotyczące świadczenia usług ochrony. Ubezpieczony Z. J. (1) wykonywał obie umowy zlecenia m.in. na terenie ujęcia wody D. (obiekty A.), gdzie jego zadaniem była ochrona terenu przed kradzieżami i dewastacjami. Przedmiot obu umów pokrywał się, a obowiązki niczym się nie różniły. Ubezpieczony wykonywał patrole samochodowe, nie wykonywał odrębnych zadań dla żadnej z tych dwóch umów. Obowiązywał jeden grafik, a warunkiem podjęcia pracy było podpisanie dwóch umów. Nie było możliwości wyboru umowy. Sprzęt i umundurowanie zapewniała wyłącznie (...) sp. z o.o.

Sąd Apelacyjny nadmienia, że Sąd I instancji słusznie uznał w uzasadnieniu, że ubezpieczeni zawierali dwie umowy zlecenia – jedną z odwołującą spółką, a drugą ze spółką powiązaną osobowo i kapitałowo z płatnikiem. Umowy zawierane były w tym samym okresie, tożsamy był także ich przedmiot. Najistotniejsze jest jednak, że wynagrodzenie z tytułu wykonywania jednej z umów zlecenia było znacznie niższe, wręcz symboliczne, a zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych i odprowadzanie składek następowało właśnie z tytułu tej umowy.

Powyższe stwierdzenie oznacza, że w niniejszej sprawie należało ustalić, czy rzeczywiście zachodził zbieg tytułów do ubezpieczeń społecznych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, umożliwiający wybór jednego z tych tytułów. Przypomnieć należy również, że głównym zarzutem odwołującej spółki było wskazywanie na legalność zawarcia przedmiotowych umów.

W tym miejscu Sąd Apelacyjny zwraca uwagę na orzecznictwo sądowe, a w szczególności wyrok Sądu Najwyższego z 25.04.2019 r. sygn. I UK 110/18, w którym to sąd dokonał analizy przepisu art. 9 ust. 2 ustawy systemowej. Sąd Najwyższy wskazał wówczas, „że nie może zniknąć z pola widzenia, że jeszcze przed zmianą art. 9 ust. 2 ustawy systemowej Sąd Najwyższy konsekwentnie prezentował pogląd, że nawet formalnie poprawna realizacja umowy zlecenia w efekcie może zmierzać do obejścia prawa. A zatem nawet rzeczywiste wykonywanie umowy zlecenia nie wyłącza możliwości dokonania oceny ważności tego zobowiązania jako podstawy ubezpieczenia społecznego. Zastosowanie klauzuli nieważności z art. 58 § 1 k.c. jest szczególne (wyjątkowe), a zarazem szerokie, gdyż ocenie poddaje się skutki różnych zdarzeń i czynności prawnych. W wyroku z 27.06.2013 r., I UK 10/13 (LEX nr 1391149), Sąd Najwyższy wskazał, że zważa się na prawo do zawarcia określonej umowy, jeżeli jednak była wykorzystywana instrumentalnie, to niewykluczone jest jej zakwestionowanie jako podstawy (tytułu) podlegania ubezpieczeniom społecznym, nie ze względu na pozorność (art. 83 k.c.), lecz ze względu na obejście prawa. Taką wykładnię przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z 17.04.2009 r., I UK 314/08 (OSNP 2010 nr 21 - 22, poz. 272), który reprezentuje teza, że zawarcie umowy o pracę nakładczą wyłącznie w celu niepłacenia wyższych składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej stanowi obejście prawa (art. 58 § 1 k.c.). Nic innego nie wynika z wyroku Sądu Najwyższego z 19.01.2010 r., (LEX nr 577825), z tezą - gdy umowa jest przez strony wykonywana, nie może być mowy o pozorności, co jednak nie wyklucza możliwości badania, czy zawarcie umowy nie zmierzało do obejścia prawa. Kwestia pozorności i obejścia prawa była także oceniana przez Sąd Najwyższy w wyroku z 05.07.2012 r., I UK 101/12 (LEX nr 1250560), w którym stwierdzono, że czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, która z punktu widzenia formalnego (pozornie) nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane. Gdy umowa o pracę nakładczą jest przez strony wykonywana, nie może być mowy o pozorności, co jednak nie wyklucza obejścia prawa. Niezależnie od tej zasadniczej oceny, pozorność w pewnym stopniu może składać się na obejście prawa, gdyż umowa z formalnego punktu widzenia (pozornie) może nie sprzeciwiać się ustawie, choć zostaje zawarta w celu obejścia prawa. Równie bliskie stanowisko wyrażono na gruncie podobnej sprawy, zakończonej wyrokiem z 07.01.2013 r., I UK 372/12 (LEX nr 1303200), w którym Sąd Najwyższy przyjął, że umowa zlecenia na pracę niewielkiej wartości (ilości), która nie jest pozorna (art. 83 k.c.), może nie stanowić tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym, gdy jej celem jest instrumentalne (przedmiotowe) wykorzystanie przepisów ubezpieczeń społecznych dla unikania wyższych składek na ubezpieczenia społeczne przez prowadzącego działalność gospodarczą (i § 2 k.c.).”

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że oceniając ważność umów zlecenia zawieranych przez zainteresowanych H. G., M. C. i Z. J. (1) z ww. spółkami Sąd I instancji prawidłowo przyjął, że w świetle art. 58 § 1 k.c. w pierwszym rzędzie badaniu podlegać powinna causa tych umów, w szczególności kwestia, czy miały one znaczenie dla zainteresowanej jako źródło utrzymania, skoro dochód z tych umów był niewielki. Sąd I instancji słusznie wskazał w uzasadnieniu wyroku, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że celem umów zlecenia zawieranych przez płatnika oraz podmioty z nim powiązane było upozorowanie zbiegu tytułów do ubezpieczeń społecznych, a w konsekwencji obniżenie składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu wykonywania przez ubezpieczonych umów zlecenia. Przy wykorzystaniu możliwości zbiegu ubezpieczenia składka na ubezpieczenia społeczne była odprowadzana od nieporównywalnie niższego wynagrodzenia. Nie były natomiast odprowadzane składki od wynagrodzeń stanowiących faktyczną zapłatę za wykonywaną przez zleceniobiorców pracę.

Okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy, w ocenie Sądu Apelacyjnego dają zatem pełne podstawy do stwierdzenia, że zawierane przez zainteresowanych umowy zlecenia ze spółkami (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. (w przypadku ubezpieczonej H. G. od października do grudnia 2015 r. miała miejsce sytuacja odwrotna) należy ocenić jako czynności prawne mające na celu obejście ustawy w rozumieniu art. 58 § 1 k.c., a to powoduje, iż umowy te nie

stanowią ewentualnego tytułu "zbiegowego" do podlegania ubezpieczeniom społecznym w świetle art. 9 ust. 2 ustawy systemowej.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, uzasadnienie apelacji stanowi jedynie bezzasadną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego.

W szczególności Sąd Apelacyjny za bezzasadny uznał zarzut przekroczenia przez Sąd pierwszej instancji granicy swobodnej oceny dowodów. Utrwalony w orzecznictwie jest pogląd, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i podlega akceptacji, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w powiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (wyrok Sądu Najwyższego z 27 września 2002 r., II CKN 817/00). Sąd Okręgowy należycie wyjaśnił sprawę, a przeprowadzona ocena dowodów jest prawidłowa i odpowiada powyższym kryteriom. Apelujący nie wykazuje uchybień w rozumowaniu Sądu, które podważałyby prawidłowość dokonanej oceny. Przedstawia natomiast własną ocenę dowodów oraz dokonuje własnych ustaleń, które w ocenie Sądu Apelacyjnego nie zasługują na aprobatę.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. należy wskazać, że zaskarżone orzeczenie Sądu pierwszej instancji zostało prawidłowo uzasadnione, zgodnie z wymogami przywołanego przepisu. O uchybieniu temu przepisowi można mówić wtedy, gdy uzasadnienie wyroku nie zawiera istotnych jego elementów umożliwiających kontrolę orzeczenia i weryfikację stanowiska sądu. Strona skarżąca winna więc wykazać, że nie ma możliwości jednoznacznej rekonstrukcji podstaw rozstrzygnięcia sprawy. Tymczasem apelujący uzasadniał, że Sąd Okręgowy zbyt lakonicznie i ogólnikowo sporządził uzasadnienie tj. zbyt abstrakcyjnie, ogólnie wskazał materiał dowodowy lub całkowicie pominął ujęcia danej kwestii w materiale dowodowym, na podstawie którego Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny. W tej kwestii Sąd Apelacyjny wskazuje, że o ile możliwa jest merytoryczna weryfikacja rozstrzygnięcia, to uchybienia w zakresie metodyki sporządzenia uzasadnienia nie mają dla oceny zasadności apelacji istotnego znaczenia prawnego. Sąd pierwszej instancji niewątpliwie dokonał na gruncie prawa materialnego oceny merytorycznej, a z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika, którym dowodom dał wiarę, a którym odmówił wiarygodności lub je oddalił.

Pozostałe zarzuty zawarte w apelacji jako nietrafione również nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd Apelacyjny zaznacza, że choć zarzuty sformułowane przez odwołującego w apelacji są dość obszerne, to są nietrafione, a zatem Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do ich uwzględnienia, zarzuty powołane w apelacji w żadnej mierze nie wzruszyły rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd I instancji. Sąd Apelacyjny nie dopatrył się naruszeń ze strony Sądu I instancji, postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób wyczerpujący, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz dokonał prawidłowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego, co w konsekwencji przełożyło się na wydanie wyroku oddalającego odwołania.

Sąd Apelacyjny zaznacza, że przedstawianie odmiennych poglądów przez autora apelacji stanowi jedynie polemikę z prawidłową i logiczną argumentacją Sądu Okręgowego.

Uznając zarzuty apelującej spółki za nieuzasadnione, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił wniesioną apelację – punkt 1 wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając powyższe na względzie, tytułem zwrotu kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego) zasądzono od odwołującego Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. na rzecz organu rentowego kwotę 240 zł – punkt 2 sentencji wyroku.

Roman Walewski	Dorota Goss-Kokot	Marta Sawińska
----------------	-------------------	----------------